

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת ויגש
ה' טבת תשע"ב
גיליון תקמ"ז

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
5:59	5:26	4:23	
6:03	5:25	4:09	ירושלים
5:50	5:38	4:19	בארא פארק

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באוני וכו' (מד, יח)
ובחז"ל איתא שניגש לפיוס תפילה ומלחמה ובתורה איתא פשטים עד אין סוף ובשבטים הק' אין לנו שום השגה. הקשו המפרשים דלכאורה צריך ביאור שהרי בסוף הפרשה הקודמת אמר יהודה וכל האחים עמו "הננו עבדים

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצש"ק פרשת ויגש תשע"א
בארא פארק - ארה"ב

לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו, ואם כן שהסכימו לזה ושיהיה גם בנימין עמהם עבדים ליוסף הצדיק, א"כ מה השתנה עכשיו ששינו דעתם והתחרטו מהכל וניגשו למלחמה.

גם צריך ביאור שרואים שגם בנימין סבל עמהם מכל העניין הזה שהאשימו אותו וחזרו בהם מהכל וניגשו למלחמה.

גם צ"ב שרואים כי אף בנימין סבל עמהם מכל העניין הזה שהאשימו אותו ובגניבה ואחיו כעסו עליו עד שרצו להרגו ושליחו של יוסף רצה לקחתו לעבד. ולכאוי הרי כל זה היה כדי לכפר להם על המכירה שמכרו את יוסף וכיון שבנימין לא השתתף במכירה א"כ למה סבל עמהם כאן.

וכן צ"ב למה סבל יעקב אע"ה עמהם מכל העניין וכמש"כ ויחרדו המה ואביהם וא"ל למה הרעותם לי להגיד לאיש וכו' והרי גם הוא לא השתתף במכירה ולא יתכן שייסבלו בלי שמוגעים זה שהרי איתא משפטי ה' אמת צדקו יחדיו, וביארו בזה שאם מוענישים אחד שחטא ועיד"ו יצטער חבירו שלא חטא עמו אין זה אלא שגם לחבירו הגיע זה הצער מאיזה סיבה ולולי זה לא יתכן שייסבלו שהרי גם עליו נאמר אין יסורים בלא חטא וזהו ש'צדקו יחדיו היינו כל התוצאות שיוצאים מזה יחדיו כולם צודקים ולכן אי דאגה בלב איש שישחנה לאחרים כי אם לאחרים לא מגיע הצטער עמו אז ע"כ שייסתלק זה הצער אף ממנו כדי שלא יסבלו עמו חבירו וא"כ למה סבלו שם גם יעקב אע"ה ובנימין שלא השתתפו במכירה.

ואמנם גם במכירה עצמה צ"ב שהנה עה"פ "וירא את העגלות אשר שלח יוסף ותחי רוח יעקב אביהם", פירש"י סימן שלח לו שהיו עוסקים בפרשת עגלה ערופה בעת שנפרד ממנו ושולחו לראות שלום אחיו, וא"כ צ"ב שהרי יעקב אבינו ידע שאחיו אינם בלב שלם עמו וכמש"כ ויגער בו אביו עבור שלא יקנאו בו אחיו וא"כ למה שלחו אליהם והרי הוא שולחו לכאוי למקום סכנה, ואם משום שסבר ששלוחי מצוה אינם ניוזקין א"כ למה באמת ניוזק אח"כ יוסף ונמכר למצרים.

וי"ל שאכן ודאי שהכל מדוקדק מהשי"ת ואין אדם מיישראל מצטער יותר מהמגיעו אפי' במשהו, וגם האחים הקדושים שאין לנו שום השגה בהם בעצמם היו מתבוננים תמיד שכל מה שקורה להם הוא מהשי"ת בהשגחה פרטית ועלינו ללמוד מהם איך שצריך לראות ההשגחה מהשי"ת בכל דברינו ומקרינו וכמו שתכפף שראו שהולך שלא כשורה אפי' שלא הבינו בדיוק מה קורה ומה רוצים מהם ומה רוצה יוסף

מהם ומה מעלילים עליהם עכ"ז אמרו תיכף "אבל אשמים אנחנו שראינו צרת יוסף בהתחננו אליו ולא שמענו לו", ואף ראובן אמר להם "הלא אמרתם לכם אל תחטאו בילד ועתה דמו הנה נדרש", ואף יוסף כיון בכל הפרשה הזו כדי לכפר עליהם שלא יצטרכו ח"ו לסבול משהו אחר עבור מה שעשו לו שאם יש עונש למטה אין עונש למעלה, וכמו שידוע שעשרת הרוגי מלכות היו גילגול של אחי יוסף לכפר על מכירתו, א"כ הגם שציער אותם יוסף כ"כ וכיפר עליהם עכ"ז נענשו אח"כ בהריגתם, א"כ לולי שעשה זה מי יודע מה היו סובלים עוד חלילה, ולכן עשה כל זה לטובתם ולא מתוך רצון עצמי להענישם ח"ו שהרי איתא בתורה"ק שבעצמו לא יכול להתאפק מלככות עליהם כשראה גודל צערם ומה שהוא מביא עליהם והצטער בצערם יחד עמהם ועשה זה רק לטובתם, ולכן הביא עליהם כאלו דברים וכמו שהאריכו חז"ל במדרשים שכשלקח את שמעון מהם אז שאג וצעק שמעון כ"כ עד שנשמע בכל מצרים וגם פרעה נפל מכסאו כי היו שבטי ק-ה גיבורים עצומים ואז שלח יוסף את מנשה והכה את שמעון וכיון שאף מנשה היה ממשפחתם לכן היה גיבור כמותם ואפי' שהשבטים לא ידעו שיוסף אחיהם ומנשה בן אחיהם עכ"ז הרגיש שמעון שמכה ניצחת כזו לא יתכן אלא ממשפחתם ואמר דין רפישי מדבית אבא, ואמנם לא אסרו אלא לעיניהם אבל אח"כ הוציאו והאכילו והשקוה וכשהם המשיכו בדרכם שוב מצאו הכסף באמתחתם ויחרדו ויצא לבם ושוב תיכף ומיד עשו חשבון הנפש ואמרו שהכל עבור המכירה.

והגם שידעו שבנימין לא השתתף בזה עכ"ז סברו שהוא סובל עמהם עדש"כ צדיקים נתפסים בעוון הדור ואוי לשכינו, ולכן הסכימו שכולם יהיו עבדים ליוסף, והגם שיעקב אע"ה ג"כ לא היה במכירה ולמה זה יצטער הוא ע"י שהם יהיו עבדים ויעזבוהו לבדו, עכ"ז סברו שיתן להם יוסף לעלות אליו לבקרו מפעם לפעם וגם יראה שבנימין חי וא"כ לא יצטער כ"כ ולכן הסכימו להיות כולם עבדים ליוסף כדי לכפר על מכירתו, משא"כ כשראו שרוצה יוסף לשלוח את מולם ולקחת רק את בנימין שלא היה במכירה, על כרחך שאין זה עבור המכירה וא"כ מעתה כבר ראו חובתם להלחם עמו ולהוציא את בנימין ממנו ולכן זהו ויגש אליו יהודה לפיוס תפילה ומלחמה כי הוא נכנס לזה יותר מאחיו וכמבואר.

ובאמת הטעם שסבל עמהם בנימין שהנה איתא שישב בנימין אצל יוסף וגילה לו שהוא יוסף אלא שאסר עליו לגלות זה לאחיו וכמו שייצחק אע"ה ידע מהמכירה

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהלתנו שליט"א

כה אמר בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים (מד, ט)
יל"ד מ"ש כה אמר בנך יוסף שהוא ללא צורך, לאיזה סיבה אמר יוסף שיגידו לאביו בשמו שמני וגו' ולמה לא די בזה שיגידו לאביו אך שהם בעצמם נראו שיוסף מושל על מצרים, ולמאי צורך השליחות שיגידו בשמו שמני וגו', וכשנדייק בהמשך הכתובים, כשבני יעקב באו אל אביהם ואמרו לו עוד יוסף חי, לא מוזכר שם שעשו השליחות של יוסף לאמר בשמו, אלא משמע שאמרו מעצמם, עוד יוסף חי וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים.
וי"ל כשנדייק עוד שבני יעקב אמרו לו עוד יוסף חי ויעקב אמר עוד יוסף בני חי, הוסיף לומר בני, מה רצה בזה, עוד נדייק בפסוק "ויפג לבו כי לא האמין להם", ולאחר שידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וגו' כתיב ותחי רוח יעקב, משמע שעבשו האמון להם, ולכאורה מה הוסיפו בדברים שהביאוהו לידי אמונה שיוסף חי, ורש"י כתב שאמרו ליעקב הסימן שמסר להם יוסף להעביר לאביו, שלמד עמו פרשת עגלה ערופה כשנפרד ממנו, אך עדיין צ"ב הלשון את כל דברי יוסף אשר דבר, מהו את כל דברי יוסף, היה לו לומר את דברי יוסף ותו לא, עוד יש לדייק במה שאמרו עוד יוסף חי, והקשה בספה"ק באר מים חיים שלשון עוד חי שייך לומר על זקן שחושבים עליו שמת ובאים לבשר שעדיין חי, ע"ז שייך לומר הנה עוד חי הוא, אבל על צעיר לימים לא שייך הלשון הזה אלא אומרים הנה הוא חי.

וי"ל עפי"מ שנאמר מהרה"ק מרוזין זיע"א עה"פ כה אמר בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים, ולכאורה וכי מה חשיבותה היא ליעקב אביו שבנו מושל במצרים ערות הארץ וכי לזה היתה ציפיתו ורצונו ומתו הבשורה הטובה ששלח יוסף לבשר לאביו בזה, אך הפירוש היא "כה אמר" הכוונה על השכינה הנקראת בה, שחשיבנה מברכות ואומרת כי "בנך יוסף שמני אלקים" שם ופרסם את אלוקותי בכל מצרים, והו' בשורה טובה ומשפחת ליעקב שבנו עומד בצדקו כאשר הוא שם במצרים, עכ"ד. ולפי"ד הק' מדוייק שפיר מ"ש כה אמר בנך יוסף, שהכוונה על השכינה.
ולפי"ז י"ל מה שאמרו ליעקב עוד המשך בעמ"ב

בשלימות, וה' ישמח השבורי לב וכל כלל ישראל בפרטות, וישמור את כל ישראל בכל מקום שהם, ויתן בני חיי ומזוני שפע רב ברו"ג ונוכה לתשובה מאהבה.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

השי"ת רוצה להשפיע עלינו תמיד

וזמן הנוכה ופורים ראוי לקיים תומ"צ בשמחה וטוב לבב כי ה' הכל יכול. ובאמת שהשי"ת רוצה להשפיע לנו כט"ס יותר משאנו רוצים לקבל אלא שהיצה"ר הלינקער מפריע וטוען שלא מגיע ח"ו, וכיון שמלך במשפט יעמיד ארץ לכן צריך להשתיק אותו וטענותיו, ולכן זהו שמחת השי"ת ע"י שמלאכי מעלה וצדיקי ישראל מתתא ועילא כהרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב ז"ע שהיה סניגורן של ישראל בחייו ובהאי עסיק אחרי פטירתו בהוא עלמא ודוחים היצה"ר וטענותיו לפניות עד שהולך ונסתם ואז שמח השי"ת כביכול שיכול להשפיע לנו רחמים וחסדים ולגלות גודל אהבתו אלינו עמו ישראל וכיון שצדיקים גם בית קיבול לקבל השפע לכן מתפללים גם על זה 'אתה נותן יד לפושעים' שיהיה להם יד לקבל בה השפע, ושלא יקלקל זה היצה"ר,

וכן מסופר ממרן הבעש"ט הק' שאמר שלמד יר"ש מהיצה"ר עצמו ע"י מעשה שהיה כי פ"א הוא עסק בסודות התורה ורצה להוריד את שר התורה שיגלה לו אמיתות הד"ת ובטעות אירע שבא שם היצה"ר, אז אמר מרן פסוק אחד, וכשהזכיר שם ה' ברח יצה"ר מרוב הפחד, ולכן שם למד הבעש"ט הק' יראת שמים, וארז"ל אין לו להקב"ה אלא אוצר של יר"ש בלבד, לכן יעזור השי"ת שניצל מכל ונוכה לכט"ס אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

ושיוסף חי ועכ"ז לא גילה מזה ליעקב משום שהחרימו השבטים ושיתפו כביכול להשי"ת כי יש כוח בידי הצדיקים לתתא לפעול למעלה, ועד"ז גם אסר יוסף על בנימין מלגלות לאחיו שהוא יוסף והסביר לו איך מכוון בכל זה לטובתם לכן הכניסו יוסף לבנימין בתיקונם של אחיו ולכן הסכים בנימין לסבול עמוהם כדי שיוסר לתיקונם, הטעם שיעקב סבל מזה הגם שלא היה במכירה, דעכ"ז לכאוף היה עליו טענה דקה מן הדקה שהוא גרם לזה ע"י ששלח את יוסף אל אחיו, שהגם שהוא שלחו כי סבר שאמנם הם כועסים עליו אבל לא עד כדי כך שירצו להרגו וסבר שמיאירי כאן לא שכח היוזקא כי אינם כועסים כ"כ ולכן אז מהני זכות מצות כיבוד אב ששלחו להגן עליו כי שלוחי מצוה אינם ניוזקין ורק אם שכח היוזקא אז א"א לסמוך על זה, ולכן גם לא חשש לסיים עמו בפרשת עגלה ערופה ולסיים בדבר אחר טוב, כי אחר שסבר כי כאן המצוה תגן עליו א"כ אין חילוק במה שהוא מסיים כי נר מצוה ותורה אור ולכן שלחו לאחיו כך.

ואכן עיד"ז נסבב מכירתו, ולא הגן הזכות והשפיע סיום לא נאות מפרשת עגלה ערופה, ולכן היה טענה דקה על יעקב אע"ה שכיון שידע שהם אינם בשלימות האחוה עם יוסף לכן היה עליו לברר טפי אם אמנם אין זה מצב של שכח היוזקא ועד כמה הם כועסים עליו שכמו שהיתה המציאות באמת נמצא ששלחו למקום סכנה וסבב המכירה, ולכן גם נסבב שסבל עם האחים כמל שהמציא להם יוסף לתיקונם, אבל כשנשלם מה שהוצרכו לסבול

לשון יוסף בדיק, ויוסף אמר כי יאמרו לאביו כה אמר בנך יוסף, דיין לומר בנך יוסף ולא יוסף לבד, לרמוז לו בזה כי הוא בנו ודומה לו בדרכו ושיטתו, ובדרך שלו שם ופרסם אלקותו במצרים שלא הלך לרחובות העיר ובשווקים אלא יושב אוהלים ועוסק בתורה ועבודה ועי"כ מזרח אור אלקותו בליבות בני האדם, ולזאת אחר שאמרו לו את לשון יוסף שהוא בנו והולך בשיטתו, ותחי רוח יעקב, ואמר רב עדי יוסף בני חי, הכוונה רב עוד, שעתה ניתוסף על העוד חי שאמרו לו עוד תוספת קדושה, שיוסף בני חי שהוא בני ומתנהג בדרכי ובשיטתו.

ובענין הזה נביא מ"ש בספר"ק של החוה"מ מלובלין זיע"א לפרש הפסוק "אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבכם", שהתחיל בלשון יחיד לו בך, וסיים בלשון רבים בלבכם, אך הכוונה במי שמחזיר בני ישראל בתשובה, שאינו צריך שיהלך בשווקים וברחובות להחזירם בתשובה, אלא יעסוק בתורה בביתו, וע"י קדושת אור תורתו ישפיע שיערה ד' רוח ממרום על האנשים שיחזרו בתשובה שלימה, וזהו אשרי אדם עוז לו בך, שעוסק בתורה שנקרא עוז, כמ"ד עז לעמו יתן, ועי"כ גורם מסילות בלבכם של בעלי עבירה שיחזרו בתשובה שלימה, עכדה"ק. [ועי' בזכרון זאת פ' מקץ מ"ש דברים הרפ"ם בענין זה] ומקובל בשם הרה"ק רבי אהרון מקארלין זיע"א שצוה לכתוב על מצבתו

שעשה פ' אלף בעלי תשובה, ואמר על כך בנו הרה"ק ר"א זיע"א, וכי יעלה במחשבה שאבא עמד ברחובות ברלין ועשה בעלי תשובה, לא ולא, אלא שישב בביתו ועסק בתורה ועבודה בקדושה וטהרה, ועי"ז האיר אור של קדושה בליבות של פ' אלף אנשים וגרם להם בזה שיחזרו בתשובה.

ועי"ז י"ל בסוף הפרשה בפסוק "וישב ישראל בארץ מצרים" ויחזרו ויבאו וירבו מאד", וכבר עמדו בזה שהתחיל בלשון יחיד וישב, וסיים בלשון רבים ויחזרו וירבו מאד, ועוד דייק באה"ח הק' למה כפל לומר בארץ מצרים בארץ גשן, ולפי הנ"ל י"ל הכוונה שעי"כ שישב יעקב בארץ גשן, שמכל ארץ מצרים בחר לו ארץ גשן ולא בעיר הבריה כמ"ש הרמב"ן, ולכוונה זאת כפל לומר בארץ מצרים בארץ גשן, וטעמו ונימוקו של יעקב כדי שיוכל לשבת באהלה של תורה, ושיבתו זאת גרם שיוחזרו בה שהיה לבני ישראל אחיזה בקדושת אור תורתו של יעקב, ועי"ז ויפרו וירבו מאד, כמ"ש האוה"ח הק' כי כשיתרבו הנפשות יתרבו הנולדים. (ויגש תשע"א)

דברי תורה

המשך מעמ' א'

שיעקב היה בדרך ושיטה של יושב אוהלים, ולכן לא לרחוה תהיה ישיבה בעיר הבריה של מצרים, והנה כי כן יעקב בשמעו כי יוסף פרסם אלקותו ית' במצרים חשש מאד פן השתמש יוסף בדרך המלחמה עם הקליפה לצאת לרחובה של עיר ולגרש את הרע, ואף כי יש דרך מלחמה כזו, מ"מ לא זו היתה דרכו ותפקידו של יעקב אלא דרכו היתה לישוב באהלה של תורה ולהרבות האור, ויוסף שהיה זיו איקונין שלו דומין לשל יעקב הרי שגם דרכו ושיטתו של יוסף צריך שיהיה כשל יעקב, וחשש יעקב באם יוסף לקח לו שיטה אחרת מי יודע אם לא נכשל בדרכו כי לא לו המלחמה הזו, ולכן כשאמרו לו בניו שהוא "מושל" בכל מצרים חשש יעקב מזה ולא רצה להאמין לזה, כי מושל הכוונה למי שמתפקידו לעקוב אחר הסרים למשמעותו אם הם מבצעים את תפקידם, ומוכרח להימצא ביניהם ולהתערב עמהם, ולא זאת היתה רצונו ושיטתו של יעקב, ולזה אמר וידברו אליו כל דברי יוסף, הכוונה בזה שאמרו לו את

יוסף חי כוונתם באמרם עוד, כי עוד לשון ריבוי הוא כמ"ש רש"י עה"פ ויבך עליו עוד, וכאן הכוונה שעוד יוסף חי, היינו שלא רק שהוא חי בן החיים, אלא שהוא חי בצדקתו וכיראתו שניתוסף אצלו מאז הירפרו מאביו וירד למצרים, ועבר עליו נסיונות קשים ומרים והתגבר עליהם, והנה הוא חי בתוספת חיים שיש בהם אהבה ויראה להשי"ת, שעלה ונתעלה בשנים האלו למעלות רמות ונשגבות, והוא הנקרא איש עז ורב פעלים, ועל כל זה נוסף אצלו קדושת שוה להאחיב שמו של הקב"ה על כל מצרים כמ"ש הרה"ק מרוזין זיע"א, ולכן כנגד כל הריבויים הללו אמרו בלשון הזה עוד יוסף חי, לשון ריבוי ותוספת.

ועל מ"ש כי לא האמין להם, י"ל הדנה בעקב כתיב ויעקב איש תם ויושב אוהלים, ואז"ל הרה"ק מרן הרמ"מ זיע"א אמר בקדשו בלאר הענין אדיתא שעשו פרנס לצאת לבית ע"י, ולכאורה על עובר במע"ה אמו כתיב מי יצא ירחי קדם (עי' נדה ל:) ואין לו אז יצה"ר, ולכמה רצה לצאת לע"י, ותירץ שבאמת מה שעשו רצה לצאת ליד בית ע"י היה בכדי לשבור ולעקור הע"י, כי לכך היה מיועד לתפקיד לחוסם נגד הסט"א והקליפה, אלא שלכסוף יצא ממנו מה שיצא, שלא מילא תפקידו, ועוד יותר מכך הלך בעצמו ועבד ע"י ר"ל, ולעומת זה יעקב אביו ע"ה תפקידו היה לישוב באהלה של תורה, ועי"כ עסקו בתורה והעבודה יתרבה האור והטוב, וממילא יסתלק החושך והרע, והשני תפקידים האלו הם ב' דרכים במלחמה נגד הקליפה, דרך א' של מלחמה ישרה עם החושך לגרשו ולבערו, והדרך הב' של תוספת אור ובכך החושך ממילא נעלם, וסיים הרה"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א שיה תורת אמת כי אחרת א"א להבין את זה, עכדה"ק. ויש להסמיק לזה מ"ש הרמב"ן (בפסוק י) "וישבת בארץ גשן", היה יוסף יודע באביו שלא ירצה לעמוד בארץ מצרים אשר שם הבריה למלכות, על כן שלח לו מעתה כי בארץ גושן וישיבנו, עכ"ל. והוא כמ"ש

הכוונה לימי הנערות, איננו אתי - שהימים האלו אין בהם חפץ של מעשים טובים ועבודת השי"ת. ובדרך זה יש לומר המשך הקרא "פן אראה ברע" - כי ידע תדע כאשר לא מונצלים כראוי וכהוגן את ימי הנערות, סופם שיבואו על עונשם ויראו ברע, עס ווערט שלעכט, כי מקודם היצה"ר בתוקפו. [ד"ת זה אמרה רבינו זיע"א בימים אחרונים לפני הסתלקותו]

משולחן גבוה
ניצוצי אש מ"ק מרן אדמו"ר
הקוה"ט זיע"א

זהו כי איך אעלה אל אבי - היינו הנשמה זועקת באיזה פנים אחרור אל אבי שבשמים, והנער

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי (מד, לד) יש לרמוז בזה שמוסב על ימי הנערות שני הבחורות של האדם שהיא היסוד והעיקר בשני ימי חיי האיש היהודי, והעבודה בעידן ההיא היא המעולה והנעלה בעבודת השם יתברך, ואם חלילה נתרשל ונתבזבז ימי הנערות להבל ולריק הרי נפגמה שלימות נפשו ותכלית נשמתו השוקקת לחזור למקור חצבה זכה ונקי'.

תולדותיו

הרב הקדוש רבי יהושע נולד כבן השני לאביו הרה"ק רבי מאיר הורוביץ זי"ע אב"ד דז'יקוב בעמח"ס "אמרי נועם" ולאמו הרבנית מרת דבורה ע"ה בתו של הרב ר' קלונימוס קלמן ריינהולד ז"ל הנקרא ר' קלמן פיצאל'ס, בשושן פורים שנת תר"ח בחיי סבו הרה"ק רבי אליעזר זי"ע מדז'יקוב.
מאמרו חז"ל בוצין בוצין מקטפיה ידיע נתקיים ברבי יהושע, וכבר בילדותו נתגלה כבעל כשרונות בלתי רגילים, הוא הונח בתפיסה מהירה ונחירה ביותר בצירוף הבנה עמוקה שינויות וחריפות נוסף על זכרונות העצום שהפליא את כל שבא אתו במגע, כל אלה הקנו לו שם של "ילד פלא".

בדרכי זקינו הק'

עצמאותו ודרכו המיוחדת גרמו לכך שקהל חסידיו היה קהל נבחר ומיוחד, כדרכו של מייסד השלטת הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ זי"ע, היתה כל הנהגתו בדרך ההסתר וההעלם, כל דרכיו והליכותיו היו בחכמה עילאה "חותם לפנים מחותם" שלא תמיד יכול האדם הפשוט להבין את הדברים.
פעם נסע העטרת ישועה לטובת בעיר אחת, בערב שבת קודש לפני תפילת מנחה, ניגש העטרת ישועה אל התיבה ולפני שהתחיל הודו פנה אל הציבור, ואמר: "ממלכתי בדעת, מדוע עלי להתפלל לפני התיבה והוא יצחק ממני, מוטב שיתפלל הוא לפני התיבה, ואני יצחק ממנו".

שוב חזר ואמר: "לא, מדוע שתצא לי המרה הירוקה מרוב צחוק מוטב שתצא לו המרה הירוקה מצחוק" ואז התחיל ואמר הודו לה' כי טוב וגו'.

הרה"ק רבי יהודה'לע הורביץ מדז'יקוב זי"ע שמע עובדא זו מאיש אחד שהיה נוכח שם, והלה אמר לו בזה הלשון: "כאשר שמעתי דברים אלו, רציתי מיד לצאת מבית המדרש, כי ככה מתחילים יהודי' בערב שבת לפני מנחה, שהוא זמן אשר כל יהודי באשר הוא, מרגיש קצת הארת קדושת השבת, אלא שהתביישתי מפני הציבור, ולכן לא יצאתי החוצה, ומה ואמר ומה אדבר, שמעתי אז תפילת ישמונה עשרה' כזו אשר לא שמעתי מעולם, שהרי מתפלל אני תפילה זו שלש פעמים ביום, ובכל זאת לא ידעתי מעולם מה אומרים בה, ותיבות התפילה לא נקלטו במוחי אף פעם, ואז זכיתי לשמוע תפילת ישמונה עשרה' אשר נחקקה בעצמותי, עד שלא שמתי לב עוד למה שהיה לפני תפילת מנחה".

משיב ישראל לאבש"ש

פעם באמצע עריכת השולחן, סיפר הרה"ק העטרת ישועה זי"ע בזה הלשון:
"הייתי פעם בעיר זווין וראיתי פועל אחד העוסק בנקיון הרחוב, שאלתי אותו, מה תועלת יש בכה שהוא מנקה את הרחוב, והלא ממילא יתיכף אחרי זה הם מתלכלכים כבתחילה" והשיב לי: "אדוני הרב, אם לא היו מנקים את הרחוב כל כמה זמן, היה הלכלוך מגיע

כבר עד למעלה מהראש", והראה בידו על למעלה מראשו, והנמשל מובן כי גם אם אחרי התשובה אדם חוזר לסודו, לא יפסיק מלשוב אל בוראו תמיד, כי אם לא כן, יגיעו עוונותיו עד למעלה ראש.
פעם באמצע עריכת השולחן, אמר העטרת ישועה בלשון קדשו:
"מדוע האנשים הבאים אלי, נותנים לי ממון רב, ואילו הנוסעים אל הרה"ק משינאווא נותנים לו רק כמה פרוטות, אולם הרב יובן על פי עובדא דהוי".

והיא, כי פעם הייתי בעיר זווין וראיתי שם קבוצה של אנשים עומדת ברחוב, שאלתי, מדוע הם עומדים שם, וענו לי, כי נמצא שם בית תיאטרון, חזרתי ושאלתי, אם כן מדוע הם עומדים ברחוב ולא נכנסים לפנים, וענו לי כי הם מתבוננים על לוח המודעות, איזה משחק יציגו היום, בקשתי לדעת גם אני איזה משחק יציגו היום, ואמרו לי, כי יציגו היום את משחק 'הקבצן' שאלתי שוב והדבר תמוה אצלי מדוע אנשים משלמים ממנו כספים לראות בבית תיאטרון אדם עושה עצמו כקבצן, שהרי עצם הכניסה לראות עולה עשרים רייניש, והאנשים המכובדים שאינם הפצים לישב בחברת כל שאר הצופים, משלמים עוד יותר, עד מאתיים רייניש, כדי לקבל חדר מיוחד לצפות משם על המשחק, והלא כאן באמצע הרחוב עומד קבצן אמיתי, ואף אחד אינו נותן לו אלא כמה פרוטות' והשיבו לי: 'בבית התיאטרון נמצא קבצן שאינו אמיתי, אלא הוא עושה עצמו כקבצן, וכדי לראותו משלמים היטב',
כן גם השינאווע' רב הוא אמת'ער רבי על כן יש לו מעט, ועל עצמו אמר, א געמאכטער רבי על כן יש לו הרבה. (זכרון יהודה)

תפילותיו הנוראות

סיפר הרה"ה רבי רפאל פרידמאן; הרה"ק העטרת ישועה זצ"ל נסע פעם לרישא כמדימה שהיה על שבת שירה, ונתאכסן אצל החסיד המפואר רבי מאטיש עקשטיין ז"ל, אבי הרה"ה רבי יהודה נסע עם אחיו הרה"ה רבי שמחה לרישא להסתופף בצל הרה"ק והלכו בשבת בבוקר לבית המדרש של רבי מאטיש, ושמעתי מהחדר בצד, שהיה שם הרה"ק העטרת ישועה אך שהתפלל בהתלהבות, ניגשו אל חדר המפתח, והסתכלו שמה כדי לראות את הרה"ק מתפלל,
תיכף יצא הרה"ק מהחדר ואמר להם, עטין קוקטס מיר נאך, (אתם עוד מסתכלים עלי) והוסיף ואמר, אויב מי'אונט נישט שפעטער דאוונט מען פרייער. (באם אין מתפללים מאוחר אוי מתפללים מוקדם יותר) אחר כך נאספו הציבור להתפלל, לאבי היה חבר חסי הרה"ק

משינאווא זצ"ל והתפלל גם כן שמה, ניגש לאבי, ואמר לו, יודל, איזה רבי הוא זה, שיושב ברגלים תכופות ואינו פותח את פיו, ומונה החרסים, מה יענה לו אבי, שהרה"ק כבר התפלל בהשכמה? אחר כך כשהגיע הש"ץ לקדושה, עמד הרה"ק ואמר כדרו כמו שהוא היה אומר, אח"כ ניגש החבר הנ"ל לאבי ואמר לו, יודל מחול לי, מי שאינו מתפלל כראוי אינו יכול לומר קדושה כזו. (שיח זקנים)

שנתיו האחרונים וההסתלקות

בשנה האחרונה לחיי הרה"ק העטרת ישועה זצ"ל אחר ימים הנוראים דשנת תרע"ג אמר לב"ג הרה"ק רבי אליעזר בעל הרמסק אליעזר מוויז'ניץ, "אליעזר'ל, ס'איו נישט גוט, ווי לאנג מ'האט אויף אונז געהאקט אזי אונז געווען גוט, יעצט איז נישט גוט, די וועלט האט אנגעהויבן צו ווערן מבינים אויף אונז, ס'איו זייער נישט גוט (בני אליעזר'ל זה לא טוב כלל, כל זמן שלא הביטו לעברינו היה טוב לנו, עכשיו שהעולם החל להביט עלינו כדי להיות מבינים עלינו אין זה כלל טוב).
ובי"א טבת בשנה ההיא נסתלק לחיי עולם. בשנים האחרונות לחייו היה הרה"ק נחלש והולך, והיו שבתות שלא היה יכול לערוך את שולחנו הקדוש בבית המדרש, בשנה האחרונה יעצו הרופאים שהרה"ק יסע למעינות המרפא אולם הוא סירב, למרות הפצרותיהם ובקשותיהם של בני משפחתו, הוא נימק את סירובו באומרו כי אביו הקדוש בעל אמרי נועם זי"ע לא רצה בשנתו האחרונה לשמוע לעצת הרופאים ולנסוע לקארלסבאד (שכידוע נפטר שם)..

עד שהוא הבטיח לו להביאו בחזרה לדז'יקוב, "אבל אני לא רוצה להכביד על בני..."

חולשת הרה"ק העטרת ישועה נמשכה כמה חרשים ועם כל יום הורע מצבו, למרות כל זאת התמסר כולו להנהגת חסידיו עד יומו האחרון.

בזמן האחרון היה מאד מודאג ממלחמת העולם הראשונה (בשנת תרע"ד) שאותה חזה הרה"ק מראש והרבה לדבר על תוצאות המלחמה ועל החורבן העתיד לבוא, **וזמן** קצר לפני פטירתו חרל לומר תורה בפני חסידיו ומקורביו, והרבה לדבר על עניני הסתלקות הצדיק מן העולם, בני המשפחה והמקורבים הרגיזו את האסון המתקרב, אולם היה בבחינת "לכא לפומיה לא גלי".

בשבת קודש פרשת ויגש י"א טבת שנת תרע"ג חשכה השמש בצהריים ונשבה ארון הקודש, ה"ה הרה"ק שנתבקש לשיבה של מעלה כשהוא מוקף בבני משפחתו ובחירי החסידים, והוא בן ס"ה שנה במותו.

למחרתו נתקבצו ובאו רבבות חסידים מכל הסביבה ובראשם רוב אדמו"רי גליצ'א ופולין אשר באו לחלוק לו כבודו האחרון, ויבכו כל בית ישראל את השריפה אשר שרף ה'. ונטמן בתוך האהל ע"י אביו הק' בעל אמרי נועם זי"ע..

הרה"ק ר' שמחה ישכר בער מציעישינוב זצ"ל היה אז חולה ושכב במיטתו (הוא נסתלק בכ" טבת שנת תרע"ד והיה חולה כמה שנים מקודם) פתאום התעורר הרה"ק מציעישינוב ואמר, עכשיו הכרזו במרומים שכל הצדיקים בגן עדן יתקבצו לשמוע את הרה"ק ר' יהושע'לע מדז'יקוב מקבל שבת. (שיח זקנים ח"ג)

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא צדיקיא

יום ש"ב ה' טבת
- נעקב"ש רבי שלמה מולט הי"ד (ה'רצ"ה)
רבי אברהם אלחנן מפלאנש ב"ר יהודה- תל הקדושת לוי- כרסת אברהם עה"ת והח"ס (תקצ"ה)
רבי מרדכי זאב הכהן ב"ר אברהם יהודה לייב שווארץ- אב"ד מאד (תרפ"ט)
רבי אהרן מטישויב ב"ר צבי בן מרן הבעש"ט (תקפ"ט)
רבי אברהם יעקב פרידמאן ב"ר ישראל ב"ר אביר יעקב מסדיגורא-ת"א (תשכ"א)
- רבי יעקב ב"ר יוסף וייש ב"ר חק יעקב ועוד (ה'תצ"ג)
רבי מתתיהו ב"ר שמואל שטראשין מוילנא (תרמ"ו)
רבי משה'ל עפשטיין אב"ד פיסטין ב"ר חמון צבי מקאלמייא (תקע"ט)
רבי יחיאל מכל אב"ד מוש ב"ר משה- תל"ר מ'לעביש (תרי"ב)
רבי משה נאניש סאפרין מפעל שטיין ב"ר אליעזר צבי מקאמארא (תרע"ו)
רבי אהרן ישעי' אב"ד האד"ם ב"ר צבי אבגור, מנאפקא- תל"ר מ'א מקאמארא (תרפ"ח)
רבי יחזקאל שרגא מושיאווא בעל דברי חזקאל ב"ר חיים מנצאנ ב' דברי חיים (תרנ"ט)
רבי חיים שלמה הלוי ראטנבערג ב"ר יוסף מקוסן- ב' עמדיה בעל מנחת יהודה (ה' שע"א)
רבי אלטר ישראל שמוען ב"ר יעקב פרוכט מנובומינסק ב' תפארת א"ש (תרי"ג)
- רבי צבי הירש מפנסק בן מרן רבני הבעש"ט הק' יו"ע (ה' תק"ב)
רבי צבי הירש מקאמארא ב"ר דוד- תל' מרן הבעש"ט- שני התארות (תקמ"א)
רבי יצחק חיים בלומין פעלד מרישא ב"ר יהושע העשיל (תקע"א)

רבי יקותיאל זלמן יהודה לייב מטבריא ב"ר ישכר דב- תל"ר ב' ממעזיבו ועוד (תרי"ג)
רבי יחזקאל בענט מנישטרא ב"ר יעקב (תרט"ו)
רבי נחום חובין מנאראל ב"ר אהרן מרומנוב-דאפשיץ (תרל"ו)
רבי דוד מלובין ב"ר יוסף- תל"ר ר"י מרוזין ור"ש מקאמינקא (תרנ"ב)
רבי חיים מאיר הלוי עפשטיין מנישטרא ב"ר קלמן (תרע"ד)
רבי ישראל יעקב מוסקובין ב"ר שלום משיאן- שארית יעקב (תשי"ד)
רבי מרדכי יוסף ב"ר יעקב מאז'ביצא- מי השילוח (תרי"ד)
רבי שלום יוסף פרידמאן מוסיאטין ב"ר מרדכי שרגא (תרמ"ג)
- רבי שבתי השני מראשקוב ב"ר שלמה זלמניא (תרמ"ג)
רבי יוסף אלימלך הלברשטאם ב"ר משה נקשאטוב (תרס"ג)
- עזרא הסופר (נחמה בן חכליא (ג"א תמ"ג)
רבי יוסף הי"ד ב"ר שמואל- הנגיד מנרנדה ומשנה למלך ספרד (ד"א, תתכ"ו)
רבי אברהם חיים בן נפתלי שור- תורת חיים (שע"ב)
רבי יהודה הארזיין ממעזיבין ב"ר יעקב (תרל"ט)
רבי ישועה בס"ס (ה' תר"ט)
רבי קלונימוס קלמן הלוי עפשטיין מנישטרא ב"ר יוסף ברוך (תרס"ג)
- זכרה ב"ר ברכה בן עזר הנביא (ג' תמ"ח) מלאכי הנביא.
רבי יהודה לייב ב"ר עמדיה בעל מנחת יהודה (ה' שע"א)
רבי נתן ב"ר נפתלי הר"ן מברסלב ב' ליקוטי הלכות (תרי"ה)
רבי מאיר שלום מקאלושין ב"ר יהושע אשר מפרסיב- נהר שלום ועוד (תרס"ב)
רבי נח מרדכי'שין ב"ר שלמה חיים מקוידניב (תרס"ד)
רבי יחזקאל יוסף בן מרן הרה"ק רבינו אלעזר מגדל מלעלוב זי"ע (תרע"ח)

פרקי חינוך

הרב שמואל שטרן

מחנך ויועץ חינוכי

בודדת: 'אופניים', 'מים'.

בגיל הן, גיל 6-3 מתפתחת אצל הילד מודעות פונולוגית - הוא מזהה באיזה צליל פותחת ומסתיימת מילה, הוא משחק במילים מתחככות, ומבדיל בפניה בין זכר לנקבה. ילד לקוי למידה, לעומת זאת, לא מפתח מיומנות פונולוגית, שפתו דלה ושונייה, הוא מעדיף שאחרים ידברו עבורו, יש לו קושי בזהיה מספרים ואותיות, והוא לא מצליח לתת שם לצבעים והפעלים. אין לו חוויית קריאה והוא החוק מהנאה כוח, בשפה המקצועית קוראים לכל הנ"ל סימנים לדיסלקציה.

כאשר הורים מבחינים שילדם מתנהג כמפורט למעלה טוב יעשו אם ידאגו לאבחן את גבם אצל קלינאי תקשורת. התמודדות בבית ועצות למזעור הבעיה הם קריאת סיפור ע"י ההורה תוך עצירה ופיתוח שיחה על הנושא המדובר עם הילד, אפשר לבקש ממנו להמשיך את הסיפור ע"פ דמויות ובכך לגרום לו לפתח מיומנות תחבירית משחקי מילים מתחרזות ועילוי אף הם - ויפה שעה אחת קודם.

בגיל 6-9, הקריאה בדרך כלל כבר מוקנית לגמרי, בתלמודי התורה, ואילו לפניו יש שעדיין מתקשה בקריאה וקל וחומר בכתיבה. נסיים הוראה מתקנת, וגם כשהילד מצליח לקרוא ציורפי, איותות, הרי שבקריאה מילים הוא נכשל. עבודתו של הילד עתה כפולה בכל פעם, עליו גם לקרוא גם להבין את מה שקרא. כמו"כ בשלב זה, כאשר לא הכל הולך למישרים מתחילים אצל הילד בעיות רגשיות, הוא מרגיש שונה ולא נוח בחברה.

כאשר מתחילים ללמוד גמרא בכיתה, ברור ללומד שהילד שולט בקריאה באופן שוטף, מכיר שורשי מילים וכדומה, הילד המתקשה בקריאה לא יודע להשתלט על טקסט מופשט, קרי הגמרא הק', וכל ישיבתו בכיתה הופכת עבורו לעינוי מתמשך, כשעה שחבריו משקיעים בהבנה הוא עדיין לוחם על הקריאה ומצה בה את כוחותיו. הוא נכנס לחדרה למראה כל טקסט תיבות: 'מה, עלי לקרוא כ"כ הרבה!?', ובפרט כשמדובר בגמרא ובארמית בהם הקושי כפול. דו"ע חבר מביא חבר, בעיה גוררת בעיה.

לפעמים הדבר גורר בעיות התנהגות בתגובת שרשרת, הילד מוכן להיענות, ובלבד לא לשבת בכיתה, וכרוב המקרים אף בשלב זה מתייחסים אל התנהגות הילד ולא אל שורש הבעיה - הקריאה הקלוהי כל כך.

עליו מוטל לבדוק היטב ולשים לב במיוחד האם הילד קורא כראוי? האם הוא מתקשה בכך? וכאשר מזהים קושי הרי שהעול מוטל על ההורים היקרים, להזק את הילד על אף חולשותיו, להאדיר את היכולת שלו, לחזק את הבנת הנשמע, הוראה מתקנת - תועיל מאוד, ובבית, ההורה והילד יכולים להקדיש זמן מיוחד לנושא זה, עצה יעילה מאוד היא קריאה משותפת של האב או האם עם בנם, לפעמים גם קורא קטע מהתורה והיא קריאה טענית בלבד.

לשם תרגיל קריאה יש לקרוא עם הילד את הגמ' שילמדו בת"ת בשבוע הבא, כדי שכשהחומר יילמד במסגרת הכיתתית, קריאתו של הילד תהיה שוטפת יותר. (עצה זו אינה פורטת באם צריך באבחון מקצועי, הילד רק כדי לעזור ולהתריע). עם מאמצים בני מאמצים שהתורה היא לנו מורשה - ירושה מנהלת אבותינו, וכל ילד יודע יש לו חלק בתורה הקדושה. לא רק שאנו לא מתייאשים אלא שאנו יודעים בבירור שכאשר משקיעים ברוחניות רואים פירות, וספורים רבים שמענו על גדולי ישראל שהתקשו בילדותם עד מאוד, וכשגרו הפכו לגדולי הדור ומנהיגיו.

מוכא בספר 'מעשי איש על הגה"ק החוון איש זצ"ל שהגיע אליו אדם שרצה לפתוח ישיבה לכשרוניים בלבד, אמר לו על זה החוון: אבל יכול להיות שאדם בלי כשרונות, סתם לגמרי, והנה נפתחים לפניו כל הכשרונות וכל המעיינות והוא נהפך להיות לבעל כשרון עשיר.

ועוד אמר: כדי ליכות להיות גדול בתורה הדבר תלוי לא פחות מכשרונות, גם בכתיב של הסכתא ובתפילותיה על נדחה. כאשר אחד הציע לפניו שבדיעתו לייסד ישיבה לכוהנים פשוטים וחלשים, הגיב החוון: אין פשוטים - הדמעות של האמהות והסבתות מועילות, אין פשוטים.

בכל מקרה ובכל מצב, אף פעם לא נרים ידיים ולא נתייאש, השתדלות השקעה ותפילה הם מתכון בטוח כדי לראות פרי, יעזור השי"ת שנצליח בעמלנו אלו הגבים וכל זרענו יהא זרע ברי ה', לעשות נחת רוח לבורא ית"ש. גוט שבת

מאוחר, רבי עקיבא החל את לימודו בגיל ארבעים, אך אין זו נחמה עבורנו, יש להמנע מהתהלך המיותר הזה, ולדעת לחפש ולמצוא את הפתרון המתאים בגיל הרך ממש. כבר בגיל נמוך עלינו לעקוב אחרי הילד, לבדוק את רמתו, ולהיות בטוחים שהילד לא נותר מאחור בשעה שחבריו רצים קדימה.

ליקוי למידה - מה הוא? ילד לקוי למידה הוא ילד בעל אינטליגנציה תקינה, הוא לא סובל ממום ואף לא מוגדר כטעון טיפוח. ולמרות זאת הוא לא קלט את מיומנות הקריאה והכתיבה, ההורים והמלמדים רואים שהילד בסדר ובכל זאת הוא מתקשה בשאלות בסיסיות.

כאשר נשאל ילד לקוי למידה מי היו שלושת האבות הקדושים, יתקשה הילד בהבנת השאלה וגם לאחר שישבן מה נדרש מתשובתו הוא יתקשה לשלוף את המענה ממוחו. אצל כל אדם יש חשיבה אסוציאטיבית - שליפה בלי מחשבה, האדם מסוגל לעשות ולפעול ותוך כדי לענות ולספק תשובות, לעומת זאת יש חשיבה קוגניטיבית - חשיבה שמצריכה ריכוז ואספק מעשה, אלא התמקדות בנושא המדובר בלבד.

אצל לקוי למידה לפעמים משפט פשוט דורש ממנו חשיבה קוגניטיבית - (שכלית) לכן העצה הראשונה, אף לפני הירידה לנבכי לקויות הלמידה, היא להעניק לילד שלוה וביטחון, תנו לו לענות ראשון, עם פסק זמן מתאים עבורו, אל תלחצו ואל תדחקו, תנו לילד לפעול בדרך המתאימה לו.

המאפיינים ללקות למידה הם מהגיל הרך ממש, כאשר הורים מבחינים באחד מהסימפטומים הבאים, הם יכולים בקלות וביטחה להציע את ילדיהם אל דרך המלך ע"י התמודדות נכונה ובריאה.

עד גיל שלוש מתבטאת הלקות כאשר התפתחות השפה מאוחרת, וכאשר אוצר המילים של הילד דל ונמוך, ואחיים מתקשים להבין את שפתו המשובשת, רוב המשפטים של ילד כזה הם תכליתיים: 'רוצה לאכול', 'רוצה למייל', הוא לא מחבר משפטים אלא מביע את רצונו במילה

ברוך השם, ילדינו בבית ובתלמוד התורה, הם ילדים בריאים בגופם ובנפשם, ובדרך כלל כשיש תפנית קטנה מהנורמה המקובלת יודעים היטב כל הורה, מלמד ומנהל כיצד להתחזק את המצב לקדמותו ואיך להשיב את הסטי אל התלם הנכון. פעמים רבות, ועליו כהורים וכמחנכים - לדעת זאת, הנסיגות הם בחינה של: "ירידה לצורך עליה", מעין מכונית מתנעת הפותחת את נסיעתה קדימה בתזוזה קלה אחורנית, אל לנו לדאוג יותר מדי, כי עם מעט הכוונה יעלה התלמיד שוב, בע"ה, על דרך המלך.

במאמר מוסגר נציין כי כשמבחינים בנסיגה אצל תלמיד, יש להיזהר מאוד מהצמדת תיות ומסיגומות שליליות. שמות גנאי כמו 'עצלן' ו'עצלח', כוחם המילולי עצום, וכאשר כינוי כזה מתחלחל אל נפש רגישה הוא עלול לפעול ולהשפיע ולגרום לכך שהתיות בסופו של דבר תהא מוצדקת ונכונה.

במרים המקרים, ילד שמטבעו מתנהג כראוי ולומד כהלכה הרי ש"לדות היתה בו", לכן, יש להתאזר באורך רוח לחכות עד עבור זעם והמצב יחזור לתיקונו, בסיעתא דשמיא...

אולם לעומת זאת, יש פעמים בהם ההתנהגות השונה, הנסיגה והשינוי שחלו בילד הם נורות אדומות, הם כלי הביטוי של הילד כדי לומר לסובבים אותו: 'אני זקוק לעזרה', הוא מושדר מצוקה ומוכזה שתהיה את בעייתו, ותסייעו לו.

הורים יקרים! מהנכים החשובים הפקדון בידיכם, שפלו בו השקיעו בו, טפחו אותו ובעזי"ת גם תצליחו ותראו פרי בעמלכם. ככלל יש לדעת ולזכור תמיד כי 'שלושה שותפים יש באדם: הקב"ה, אביו ואמו', וצדיקים אמרו שאף בחלק של אביו ואמו, הקב"ה שותף. כלומר ככל שמשקיעים ההורים בילדיהם יותר, כך משקיע גם הקב"ה יותר, וכמובן עסק עם שותף כהקב"ה הוא כולו רווח וכדאי המאמץ.

ברוך השם, ראינו ורואים אנו פירות, הפתעות והצלחות למעלה מן המשווער, הוצאות נפלאות, כולם, בזכות התפילות והמאמצים הבלתי נלאים של הורים, מחנכים מנהלים ואנשי רוח שחוללו פלאים, ולהי הישועה:

במאמר נציין תופעות המצריכות עיון ובידקה, וננסה להציג את המקרים הדורשים התייחסות ובחינה מדוקדקת, כדי שהילדה לא תאקר תקלה תחת ידינו בשעה שילד יודקק לעזרה ואנו לא נדע לזהות זאת.

א. ליקוי למידה.

מציאים אנו לצערינו תלמידים אשר החל מגיל קטן חוזרים מבית תלמודם, אך לצערינו אין הם יודעים לחזור על הנלמד, פעמים רבות נסחב הדבר שנים, המושג "היתעלמות" הוא השולט, והילד שמוחבו ללכת לחדר עושה זאת מחוסר ברירה אחרת, השנים נגרות עד שבשלב מסוים אחר שהילד נכנס לשיבה קטנה הוא מרגיש שכבר אין לו כוח למשחק הזה, הוא לא מסוגל להמשיך ולשבת בחוסר מעש, ואז בדרך כלל כבר א"א להכריח אותו לשבת ולהשתתף בסדרים כסדרם. הוא מחסיר סדרים, מפריע, אין לו סיפוק, אין לו סיבה לעסוק בזמן, ומעוררות בעיות עם הצוות ועם המשגיח, וסיום התפריט הוא 'הזמנת כבוד' מטעם ההנהלה כדי להודיע לתלמיד שעליו לחפש ישיבה אחרת.

ואו אז תופסים את הראש בשני ידיים, ומתחילים לשחזר אחורנית, מה עשינו? היכן טעינו? כמה שגיגנו? נכון, אף פעם לא

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>לחן ולכבוד צ"י תפארה</p> <p>מעומקא דליבא, נשגד בזה ברכת מזולא טבא וגדיא יאה, לקדם מעלת האי גברא יקרא, איש האשכולות, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, מסור בלוי"ג לבית היינו ומרנן רבוה"ק למעלוב ה"ה הרה"ח ר' שלמה בלוי"ג שלעמריג הי"ו - בארא פארק - ארה"ב</p> <p>לדגל שמחת נישואי בנו המופלא בתיו"ש, פאר המעלות אפרים קלמן הי"ו ע"ב בשעטומ"צ</p> <p>יהי רצון שיזכה לרוות נחת מהם ומיכל יוצ"ח, ויזכו לבנות בית נאמן, בהדרג הסלולה לנו מממרנן רבותינו הקה"ט, מתוך רוב נחת ואושר ועושר וכל טוב סלה.</p>	<p>ברכת מזל טוב</p> <p>להבה"ח מחשובי בחורי אנ"ש היקרים, מצויין בנועם מידותיו והליכותיו הנעימים והישירים, דבוק בלוי"ג למרן רבינו שליט"א</p> <p>החתן יוסתן שטרן הי"ו - בארא פארק - ארה"ב</p> <p>לדגל שמחת בואו בבית האירוסין. יה"ד שזיווגו יעלה יפה לשם ולתפארת, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל בדרך הסלולה לנו ממ"ק רבינו שליט"א ואן טוב וחסד יהיו מנת חלקו כל הימים אכ"ר.</p> <p>מברכים מקרב לב - יוסף וישראל לב</p>	<p>ברכת מזל טוב</p> <p>להבינו היקף והמיוחד, לב טוב לעזור לחלת, וכלי מחזיק ברכה, נחמד ונעים.</p> <p>יחיאל ועקמן נ"ו</p> <p>לדגל שמחת אירוסין עב"ג בשעטומ"צ</p> <p>מברכים: נח לוי, יוסף ואליה לב, אלימלך לוי</p>	<p>~ שהשמחה במעונם ~</p> <p>הרה"ג רבי בעריצ' לייפער שליט"א</p> <p>לדגל הולדת הנכד.</p> <p>הרה"ג רבי יצחק אייזיק לאבן שליט"א</p> <p>לדגל אירוסין הבת.</p> <p>הרה"ג ר' לוי יצחק יצחקמערל שליט"א</p> <p>לדגל הנכס בנו לעול תומ"צ</p> <p>הבה"ח יתתן שטרן הי"ו לאירוסין בשעטומ"צ</p> <p>החתן אפרים קלמן שלעמריג לנישואי בשעטומ"צ</p>
---	--	---	--

לקודאנו היקרים

בשבוע הבא פ' ויחי לקראת יומא דהילולא, רבא של כ"ק מרן אדמו"ר הקה"ט י"א שיחול ב"ד טבת, יופיע גליון מוגדל ומיוחד בע"ה

כל הרוצה להשתתף בהוצאות הגליון לע"נ או לברכה והצלחה וכו' יכול עדיין לפנות לטלפון 052-766-75-63 עד יום ג' פ' ויחי בערב.

ברכת מזל טוב מעומקא דליבא

למעלת ידידינו מיקרי וחשובי אנ"ש, על כל מכידי אהוב וחביב, נצי מגא"ת, כלי מחזיק ברכה, מופלא בכל מידה ומעלה, מחשובי מתפללי בית מדרשינו, דבוק בלוי"ג למרן רבינו שליט"א

הרה"ח ר' יוסף יעקב שליט"א

לדגל שמחת אירוסין הבן היקף מולא וגדוש בתו"ש ומידות טובות, הבה"ח יחיאל יהושע הי"ו בשעטומ"צ

יהי"ד שיזכה לנחת מהם ומיכל יוצ"ח והזיווג יעלה יפה לשם ולתפארת, המשפחה החשובה, אכ"ר.

ברכת מזל טוב

להבה"ח מחשובי בחורי אנ"ש היקרים, מצויין בנועם מידותיו והליכותיו הנעימים והישירים, דבוק בלוי"ג למרן רבינו שליט"א

החתן ר' שמואל זלמן מיילש הי"ו

לדגל שמחת נישואי בשעטומ"צ

יה"ד שזיווגו יעלה יפה לשם ולתפארת, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל בדרך הסלולה לנו ממ"ק רבינו שליט"א אכ"ר.

מברכים מקרב לב - חבריך הידידן המסתופפים בצל מרן רבינו שליט"א

ברכת מזל טוב

להבה"ח מחשובי בחורי אנ"ש היקרים, מצויין בנועם מידותיו והליכותיו הנעימים והישירים, דבוק בלוי"ג למרן רבינו שליט"א

הגב' יחיאל יהושע ועקמן הי"ו

לדגל שמחת בואו בבית האירוסין. יה"ד שזיווגו יעלה יפה לשם ולתפארת, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל בדרך הסלולה לנו ממ"ק רבינו שליט"א אכ"ר.

מברכים מקרב לב - חבריך הידידן המסתופפים בצל מרן רבינו שליט"א